

TOETSINGSADVIES OVER HET MILIEU-EFFECTRAPPORT
VOOR HET ONTWERP-AFVALSTOFFENPLAN
PROVINCIE NOORD-HOLLAND 1989-1994

22 november 1988
146-93

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Toetsingsadvies

Toetsingsadvies over het milieu-effectrapport voor het ontwerp-afvalstoffenplan
Provincie Noord-Holland 1989-1994 / Commissie voor de milieu-effectrapportage.-
Utrecht: Commissie voor de milieu-effectrapportage

ISBN 90-5237-019-2

SISO 614.62 UDC [504.064.2:628.4](492.62)

Trefw.: milieu-effectrapportage; Noord-Holland / afvalstoffen; Noord-Holland

commissie voor de milieu-effectrapportage

Aan het College van Gedeputeerde
Staten van de Provincie Noord-Holland,
Postbus 123
2000 MD HAARLEM

uw kenmerk

uw brief

ons kenmerk

onderwerp

Toetsingsadvies MER Ontwerp-
afvalstoffenplan 1989-1994

U880-88/Re/ts/146-92

utrecht,

22 november 1988

Hierbij bied ik U het advies aan van de Commissie voor de milieu-effectrapportage over het milieu-effectrapport voor de ontwerp-afvalstoffenplannen Noord-Holland 1989-1994. Dit advies, uitgebracht overeenkomstig artikel 41z van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Wabm), is opgesteld onder verantwoordelijkheid van de daartoe ingestelde werkgroep van de Commissie onder voorzitterschap van ondergetekende. Het omvat de toetsing van het MER in de vorm van opmerkingen en aandachtspunten, die zijn bijeengebracht overeenkomstig de onderwerpen die volgens de Wabm en de op 1 maart 1988 door U vastgestelde richtlijnen in het MER behandeld moeten worden.

De Commissie heeft veel waardering voor de gerichtheid van de ontwerp-plannen op de belangrijkste bestuurlijke hoofdpunten: de door de provincie te nemen strategische beslissingen. Voor het realiseren van deze beslissingen is terecht gekozen voor een partnership-benadering.

Uit het advies komt naar voren dat het MER weinig is toegespitst op het voorgenomen beleid, maar toch een schat aan informatie bevat over de milieu-aspecten met betrekking tot de beide ontwerp-afvalstoffenplannen.

In de ontwerp-plannen wordt echter niet aan het MER gerefereerd. De Commissie heeft de indruk dat milieu-effectrapport en ontwerp-plannen los van elkaar zijn opgesteld: er is blijkbaar te weinig wisselwerking geweest tussen de opstellers van het MER en van de ontwerp-plannen.

Daarmee is de kans gemist het milieu reeds in dit stadium op volwaardige wijze te betrekken in het planproces zoals bedoeld in de wettelijke m.e.r.-regeling. Uit het gebrek aan afstemming kan ook verklaard worden dat de ontwerp-plannen en het MER aan verschillende belangrijke vragen nog onvoldoende aandacht besteden.

Het gaat daarbij om zaken zoals:

- een vergelijking van de milieugevolgen van de verschillende verwerkingsmogelijkheden;
- de mogelijke gevolgen voor bodem en grondwater;
- beschrijvingen van locaties en installaties;
- de uitvoerbaarheid van de plannen;
- de handhaving van het milieubeleid;

- de ontwikkelingen na de planperiode;
- de invloed van onzekerheden;
- de logistiek en in het bijzonder de verkeersstromen;
- de kosten van afvalverwerking en het rendement van mogelijke milieu-maatregelen.

De Commissie is van mening dat in deze tekortkomingen kan worden voorzien door het verstrekken van aanvullende informatie. Dat kan gebeuren door het opnemen van een uitgebreide motivering bij de besluiten over de ontwerp-plannen. Een andere mogelijkheid is het uitbrengen van een aparte aanvulling. Met het oog op de hiervoor reeds genoemde gewogen inbreng van het milieu in de besluitvorming en gelet op de indruk dat de ontwerp-plannen en het MER te haastig zijn afgerond en onvoldoende op elkaar zijn afgestemd, geniet het uitbrengen van een aparte aanvulling de voorkeur van de Commissie.

Gezien de door de Provincie nagestreefde partnership-benadering is het te overwegen om over zo'n aanvulling ook overleg en een inspraak- en adviesmogelijkheid te organiseren.

Tijdens het informele overleg tussen U (als bevoegd gezag) en de Commissie over een concept voor dit advies is gebleken, dat U geneigd bent tot het uitbrengen van een aanvullende milieu-paragraaf, die zal worden toegevoegd aan de voordracht voor het vaststellen van de plannen door Provinciale Staten. De insprekers en ook de Commissie voor de milieu-effectrapportage krijgen dan nog de gelegenheid te reageren op deze milieu-paragraaf. De Commissie is bereid haar oordeel aan U uit te brengen over deze milieu-paragraaf.

In dit verband wil de Commissie benadrukken dat het niet gaat om het opstellen van een nog dikker milieu-effectrapport, maar om het verstrekken van de meest wezenlijke, op de beslissingen in de ontwerp-plannen toegesneden informatie.

De afvalstoffenplannen bestrijken een periode van vijf jaar. De Commissie geeft in overweging om in aanvulling op deze beleidsplannen jaarlijks een voortschrijdend meerjaren-uitvoeringsprogramma op te stellen. Zo'n planfiguur is ook voorzien in het toekomstige hoofdstuk over plannen in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne.

De Commissie heeft met instemming vernomen, dat inmiddels is besloten om jaarlijks een werkprogramma uit te brengen en dat daarin ook de overbruggingsperiode tussen de huidige situatie en de latere plansituatie zal worden uitgewerkt.

De Commissie zal gaarne vernemen op welke wijze U gebruik wilt maken van haar advies.

ir. K.H. Veldhuis,
voorzitter van de werkgroep m.e.r.
ontwerp-Afvalstoffenplan Noord-Holland
1989-1994
voor deze:

dr. H. Cohen
voorzitter Commissie voor de m.e.r.

TOETSINGSADVIES OVER HET MILIEU-EFFECTRAPPORT
VOOR HET ONTWERP-AFVALSTOFFENPLAN NOORD-HOLLAND
1989-1994

Advies op grond van artikel 41z, eerste en tweede lid van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne over de inhoud van het milieu-effectrapport voor het ontwerp-Afvalstoffenplan Noord-Holland 1989-1994.

Uitgebracht aan het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland door de Commissie voor de milieu-effectrapportage.

De werkgroep m.e.r. ontwerp-Afvalstoffenplan Noord-Holland 1989-1994.

De secretaris,
Ir. R. Rense,
voor deze:

Drs. J.J. Scholten,
secretaris van de
Commissie m.e.r.

De voorzitter,
Ir. K.H. Veldhuis,
voor deze:

Dr. H. Cohen,
voorzitter van de
Commissie m.e.r.

Utrecht, 22 november 1988

INHOUDSOPGAVE

	<u>blz.</u>
1. INLEIDING	1
2. SAMENVATTING VAN HET TOETSINGSADVIES	2
3. ALGEMENE INDRUK	4
4. TOETSING VAN HET MER AAN DE WETTELIJKE EISEN EN DE RICHTLIJNEN	6
4.1 Toelichting	6
4.2 De inleiding (hoofdstuk 1 van het MER)	6
4.3 De samenvatting (hoofdstuk 2 van het MER)	6
4.4 Doel van het provinciale afvalstoffenbeleid en overzicht van de huidige situatie (hoofdstuk 3 van het MER)	7
4.5 Beschrijving van de bouwstenen en de alternatieven (hoofdstuk 4 van het MER)	9
4.5.1 Beschrijving bouwstenen met emissies	9
4.5.2 Beschrijving van de alternatieven	11
4.6 Te nemen en eerder genomen besluiten (hoofdstuk 5 van het MER)	14
4.7 De bestaande toestand van het milieu en de te verwachten ontwikkeling van dat milieu (hoofdstuk 6 van het MER)	15
4.8 Gevolgen voor het milieu (hoofdstuk 7 van het MER)	17
4.9 Vergelijking van het voorgenomen beleid met het nulalternatief en het meest-milieuvriendelijke alternatief (hoofdstuk 8 van het MER)	18
4.10 Leemten in kennis en informatie (hoofdstuk 9 van het MER)	19

BIJLAGEN

1. Bekendmaking van de aanvang van de inspraak- en toetsingsprocedure op 18 augustus 1988 in de Staatscourant nr. 159.
2. Brief van Provinciaal Bestuur van Noord-Holland (kenmerk: 2B/204) d.d. 12 juli 1988, aan de Commissie voor de milieu-effectrapportage met verzoek om advies.
3. Samenstelling van de werkgroep van de Commissie voor de milieu-effectrapportage.
4. Lijst van inspraakreacties en adviezen.
5. Opmerkingen over details.

1. INLEIDING

Het Provinciaal Bestuur van Noord-Holland heeft ontwerp-plannen opgesteld ter verwijdering van huishoudelijk afval c.a. en ter verwijdering van bouw- en sloopafval voor de periode 1989-1994 in Noord-Holland. Voor de besluitvorming daarover is een milieu-effectrapport (MER) gemaakt.

De ontwerp-plannen en het MER zijn op 18 augustus bekend gemaakt in de Staatscourant en in enkele dagbladen en op 22 augustus 1988 ter inzage gelegd (zie bijlage 1).

Het MER en de ontwerp-plannen zijn op 16 augustus 1988 toegezonden aan de Commissie voor de milieu-effectrapportage, die daarmee in de gelegenheid werd gesteld advies uit te brengen over het MER (conform artikel 4lz van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne) (zie bijlage 2).

Het advies heeft betrekking op:

- het niet voldoen aan de in de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Wabm) gestelde regels voor de inhoud van het milieu-effectrapport (artikel 4lj en 4lk van de Wabm) mede gelet op de door het bevoegd gezag gegeven richtlijnen voor het MER,
- dan wel op onjuistheden in het rapport (artikel 4lw, tweede lid van de Wabm).

Het hierbij uitgebrachte toetsingsadvies is opgesteld door een werkgroep van de Commissie voor de milieu-effectrapportage. Deze werkgroep heeft ook het advies voor de richtlijnen voor het MER opgesteld. Dat werd op 9 oktober 1987 uitgebracht. De huidige samenstelling van de werkgroep is vermeld in bijlage 3. De werkgroep vertegenwoordigt de Commissie voor de milieu-effectrapportage en wordt verder in dit advies aangeduid met "de Commissie". De Commissie vergaderde op 28 september, 20 oktober, 8 en 21 november 1988. In de laatste vergadering werd het onderhavige advies vastgesteld. Op verzoek van de Commissie vond op 8 november een gedachtenwisseling plaats met het bevoegd gezag, dat tevens initiatiefnemer is. Dit gebeurde aan de hand van een concept van het advies.

In overeenstemming met het gestelde in artikel 4lz, tweede lid van de Wabm heeft de Commissie alle ontvangen bezwaarschriften, commentaren, adviezen en opmerkingen in beschouwing genomen (zie bijlage 4). Voor zover deze reacties betrekking hebben op het onderwerp van de milieu-effectrapportage werden zij in het toetsingsadvies verwerkt. Waar dit voor specifieke punten het geval is, wordt in de tekst door middel van een voetnoot naar de betreffende reacties verwezen.

De Commissie heeft bij verwijzing naar de inspraakreacties alleen bedoeld te refereren aan het betrokken onderdeel van die reacties. Een verwijzing slaat derhalve niet op de integrale tekst van een reactie. Sommige verwijzingen zijn aangegeven als ondersteuning van de mening van de Commissie, terwijl andere verwijzingen onderwerpen aanroeren die hun oorsprong hebben in de inspraak.

De opmerkingen van de Commissie over details zijn gebundeld in bijlage 5.

2. SAMENVATTING VAN HET TOETSINGSADVIES

De Commissie voor de milieu-effectrapportage heeft veel waardering voor de kernachtige uitwerking van de ontwerp-afvalstoffenplannen van Noord-Holland in strategische beslissingen.

De Commissie heeft het voor deze ontwerp-plannen opgestelde milieu-effectrapport (MER) getoetst aan de eisen van de Wet algemene bepalingen milieu-hygiëne en aan eerder door de provincie vastgestelde richtlijnen. De Commissie is van mening, dat het MER wel een schat aan informatie bevat over de milieu-aspecten, maar dat deze informatie te weinig is gericht op onderbouwing in het beleid. Er is blijkbaar te weinig wisselwerking geweest tussen de opstellers van de plannen en van het MER.

Voor verschillende in de ontwerp-plannen opgenomen activiteiten zal te zijner tijd ook een MER moeten worden opgesteld. Er is echter niet aangegeven om welke activiteiten het gaat en hoe de afstemming van de MER's op uitvoeringsniveau op dit MER op beleidsniveau zal worden ingevuld.

De Commissie stelt voor om naast de plannen jaarlijks een uitvoeringsprogramma op te stellen.

Voor verschillende afvalstoffencategorieën die wel in de ontwerp-plannen aan de orde komen, ontbreken uitwerkingen in het MER.

Bij de beschrijving van het doel en de probleemstelling is aandacht gemist voor de betekenis van de vele onzekerheden rond de afvalstoffenproblematiek en in het bijzonder rond de prognoses voor de hoeveelheden, de verwerkingsmogelijkheden en de afzet van restproducten.

In het MER zijn de verschillende bouwstenen voor de uitvoering van het afvalstoffenbeleid beschreven. Wat betreft transport en meer in het bijzonder de logistiek rond de afvalstoffenverwerking leven bij de Commissie nog vele vragen. Er is onvoldoende inzicht in de verkeersstromen en de gevolgen daarvan voor de infrastructuur en het milieu. De vraag rijst welk belang aan dit aspect wordt gehecht bij de planvorming.

De uitwerking van het voorgenomen beleid heeft een globaal karakter. Er wordt geen informatie verstrekt over concrete installaties en mogelijke locaties, terwijl daarover wel meer bekend is.

De rol van particuliere verwerkers is vooral bij bouw- en sloopafval groot. Toch wordt niet duidelijk gemaakt welke rol voor deze particulieren is weggelegd.

In de ontwerp-plannen wordt het belang van een calamiteiten-regeling wel genoemd, maar nog weinig uitgewerkt.

Een belangrijk positief element in de plannen vormt het gescheiden inzamelen van een aanzienlijk deel van het groente- fruit en tuinafval (GFT), de compostering daarvan en de afzet van de compost. Het mogelijke tempo van realisering daarvan krijgt nog weinig aandacht. De verwachtingen in de plannen hierover lijken optimistisch.

De keuze voor één of meer afvalverwerkingsinstallaties in Noord-Holland is van groot belang en legt de afvalverwerkingsstructuur voor een lange periode vast. Het is niet duidelijk in hoeverre milieu-overwegingen bij deze keuze een rol hebben gespeeld.

De aspecten handhaving en nazorg bij stortplaatsen zijn nog niet uitgewerkt.

In de beschrijving van de te nemen en reeds genomen besluiten is een verdere uitwerking wenselijk van de bindendheid van de besluiten naar lagere overheidsorganen en naar particulieren.

De beschrijving van de bestaande toestand van het milieu is anders gestructureerd dan de beschrijving van de milieu-gevolgen, waardoor veel gegevens nauwelijks worden gebruikt. De beschrijvingen zijn algemeen en niet toegespitst op de locaties voor de huidige en toekomstige installaties of op de kwetsbaarheid van gebieden. De verschillende aspecten van de bestaande toestand worden onevenwichtig beschreven. Er gaat relatief veel aandacht naar "lucht" en weinig naar "water en bodem".

De beschrijving van de gevolgen voor het milieu vormt de kern van het MER en bevat veel gegevens over emissies en immissies. De uitwerking daarvan naar werkelijk optredende effecten ontbreekt echter veelal. In de beschrijvingen wordt de indruk gewekt dat stortplaatsen goed voldoen, terwijl toch wordt gekozen voor verbranden. De argumenten voor deze keuze ontbreken nog in het MER.

De Commissie kan instemmen met de uitwerking van het meest-milieuvriendelijke alternatief en met de gehanteerde methodiek voor het vergelijken van het voorgenomen beleid en de alternatieven in drie tabellen. Van veel belang is de constatering dat het voorgenomen beleid in deze tabellen minder goed naar voren komt. Verder blijkt bij de toetsing aan de doelstellingen het meest milieu-vriendelijke alternatief het beste te scoren, terwijl toch niet voor dit alternatief wordt gekozen.

De Commissie heeft Gedeputeerde Staten voorgesteld om een aanvulling op het MER op te stellen. Daarin kan alsnog worden ingegaan op de onderdelen waarvoor tekortkomingen zijn geconstateerd en kan een betere afstemming tussen de milieu-aspecten en de plannen worden gerealiseerd. Een dergelijke aanvullende milieuparagraaf zou moeten worden uitgebracht voor de behandeling van de afvalstoffenplannen in Provinciale Staten. De insprekers en de Commissie voor de milieu-effectrapportage dienen voor de behandeling nog de gelegenheid te krijgen tot het geven van een nieuwe reactie.

3. ALGEMENE INDRUK

De ontwerp-plannen zijn toegespitst op de bestuurlijke hoofdpunten voor de provincie, de zogenaamde strategische beslissingen. De Commissie heeft veel waardering voor deze kernachtige benadering. Het is echter te betreuren dat de inhoud van het MER niet is gericht op het onderbouwen van deze beslissingen.

Het MER en de bijbehorende bijlagen bevatten een schat aan informatie over de milieu-aspecten met betrekking tot de beide ontwerp-afvalstoffenplannen. De presentatie van deze informatie is weliswaar redelijk overzichtelijk, maar slecht afgestemd op de inhoud van de ontwerp-plannen, onevenwichtig in omvang en met veel onvolkomenheden.

Wat opvalt is dat in geen van beide ontwerp-plannen wordt gerefereerd aan het MER. Dat geeft de indruk dat MER en ontwerp-plannen los van elkaar zijn opgesteld en dit roept de vraag op in hoeverre de inhoud van het MER nog zal kunnen doorwerken naar de inhoud van de plannen. Wat betreft dit "langs elkaar heen werken" is illustratief, dat waar in het MER de inhoud van de ontwerp-plannen wordt aangehaald, dit doorgaans niet correct gebeurt.

In verschillende inspraakreacties is de vraag gesteld wat de zin is van dit MER[1].

De Commissie wil nog eens benadrukken dat bij het opstellen van een MER voor een beleidsplan een goede wisselwerking tussen de opstellers van het plan en van het MER een vereiste is voor een vruchtbare samenwerking. In dit geval heeft het daaraan kennelijk ontbroken.

De Commissie heeft vele wensen voor aanvullende informatie. Het gaat de Commissie daarbij vooral om het toespitsen van de inhoud van het MER op de in de plannen te nemen besluiten. De nadruk moet daarbij niet liggen op het streven naar volledigheid en detaillering, maar op juiste selectie en comprimering ter onderbouwing van de besluitvorming.

Het betreft hier een MER op beleidsplanniveau. Dat betekent enerzijds dat de inhoud moet worden toegespitst op de beleidsmatige hoofdlijnen en wat betreft het uitvoeringsniveau kan worden beperkt tot de hoofdzaken. Voor veel van de in de plannen beschreven activiteiten is of wordt nog een MER op uitvoeringsniveau opgesteld, o.a. voor:

- uitbreiding stortplaats Velsen
- uitbreiding stortplaats Nauerna
- uitbreiding stortplaats Heiloo
- AVI-West Amsterdam.

Noch in de ontwerp-plannen, noch in het MER is aangegeven hoe het Provinciaal Bestuur zich de afstemming tussen deze verschillende milieueffectrapporten en de betrokken besluiten voorstelt.

---

1 Bijlage 4, inspraakreacties nrs. 21, 26, 49 en 104.

Hoewel het een MER op beleidsplanniveau betreft, was het mogelijk geweest de strategische keuzes van verwerkingscombinaties concreter uit te werken naar het aantal voorzieningen en naar hun capaciteit. De verschillende verwerkingsmogelijkheden en -locaties zoals hiervoor aangege-uid zijn al voor een groot deel bekend en hadden kunnen worden beschreven (zie de richtlijnen, pag. 4 en 14, par. 6.). De criteria en randvoorwaarden voor besluiten over deze en over toekomstige installaties en locaties zijn in het MER slechts gedeeltelijk beschreven. Nu is een discussie op beleidsplanniveau daarover in feite niet goed te voeren, waardoor te verwachten is, dat bij de uitvoering toch weer een brede discussie zal ontstaan.

De Commissie heeft verder de indruk dat ontwerp-plannen en MER een te optimistisch beeld geven van de huidige situatie en van de uitvoerbaarheid van het geplande beleid. De milieuproblemen die zich nu voordoen bij het hergebruik, storten en verbranden van afval komen onvoldoende uit de verf. Wat betreft de strategische beslissingen in de ontwerp-plannen is er onvoldoende aandacht voor de te voorziene problemen bij de uitvoering. Het lijkt zeer de vraag of de organisatorische vormgeving door de samenwerkingsverbanden en de operationele beslissingen van de gemeenten volgens de aangegeven tijdplanning zullen verlopen. Er is daarbij onvoldoende aandacht voor de teleurstellende uitvoering van de vorige afvalstoffenplannen, die wel in evaluaties wordt beschreven. Een manco daarbij is ook de geringe aandacht voor de acceptatie en uitvoerbaarheid door de burgers, die vooral van belang zijn bij gescheiden inzamelen en preventie.

De Commissie wil in overweging geven om deze aspecten verder uit te werken in jaarlijks uit te brengen uitvoeringsprogramma's.

Van groot belang voor de realiseerbaarheid is ook de kostenstructuur. Uit veel inspraakreacties blijkt dat juist op dit punt nog vele vragen leven bij gemeenten en gewesten en dat meer inzicht in de kostenstructuur nodig is om een constructieve samenwerking en eensgezindheid van de betrokken overheden te bereiken[2]. Beide aspecten zijn van belang voor het verkrijgen van voldoende maatschappelijk draagvlak voor de plannen.

De Commissie ziet als een mogelijkheid om de afstemming van de plannen op de inhoud van het MER te verbeteren, de motivering die volgens art. 41 ak van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne bij het besluit over de plannen moet worden gegeven. Daarin moet op de inhoud van het MER worden ingegaan. Een andere, ingrijpendere mogelijkheid is gelegen in het uitbrengen van een aanvulling op de ontwerp-plannen en het MER.

---

2 Bijlage 4, inspraakreacties nrs. 3, 9, 17, 19, 23, 25, 41, 44, 45, 49, 73 en 85.

4. TOETSING VAN HET MER AAN DE WETTELIJKE EISEN EN DE RICHTLIJNEN

4.1 Toelichting

De toetsing is uitgevoerd per hoofdstuk van het MER. Daarbij is aan het begin van de paragrafen steeds de omschrijving voor de inhoud van het betreffende onderdeel weergegeven volgens artikel 41 j van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (Wabm).

4.2 De Inleiding (hoofdstuk 1 van het MER)

De afstemming tussen MER op beleidsplanniveau en op uitvoeringsniveau wordt hier wel aangestipt, maar helaas niet uitgewerkt. Hier had concreet moeten worden aangegeven hoe de afstemming wordt ingevuld en om welke milieu-effectrapporten op uitvoeringsniveau het gaat.

De relatie tussen het MER en de ontwerp-afvalstoffenplannen wordt niet beschreven.

4.3 De samenvatting (hoofdstuk 2 van het MER)

Een milieu-effectrapport bevat ten minste een samenvatting die aan een algemeen publiek voldoende inzicht geeft voor de beoordeling van het milieu-effectrapport en van de daarin beschreven gevolgen voor de voorgenomen activiteit en van de beschreven alternatieven (Wabm art. 41j, lid 1, onder h)

De Commissie meent dat een goede samenvatting van groot belang is voor de toepassing van het MER. De samenvatting in het MER voldoet echter niet aan de in de Wabm daarvoor aangegeven criteria.

Er is in het MER gekozen is voor een selectieve samenvatting. Daarbij is echter niet aangegeven op welke criteria is geselecteerd. In de samenvatting ontbreken nu de beschrijving van de bestaande toestand van het milieu, de gevolgen voor het milieu en de leemten in kennis en informatie. Deze onderdelen zijn echter binnen een MER van essentieel belang.

Het lijkt logisch om te verwachten dat eerst de huidige afvalverwerking en het voorgenomen beleid worden beschreven en pas daarna de alternatieven. In de samenvatting zijn deze onderdelen echter door elkaar beschreven. Waar in paragraaf 2.4 het voorgenomen beleid wordt beschreven, gebeurt dat niet precies. De beleidsuitgangspunten zijn anders geformuleerd dan in de ontwerp-plannen en de strategische beslissingen worden beleidsvoornemens genoemd en maar gedeeltelijk vermeld. Over het ontwerp-plan bouw- en slooafval is in de samenvatting alleen vermeld, dat niet te hergebruiken afval zal worden gestort.

Er ontbreekt een beschrijving van de categorieën afvalstoffen waarop het MER en de plannen betrekking hebben.

Verder is in de samenvatting zonder verdere vermelding uitgegaan van het gemiddelde van de in de ontwerpplannen gehanteerde maximum en minimum scenario's voor de hoeveelheid afvalstoffen. Er ontstaat nu door de cijfers bij de alternatieven (in tabel 1) een schijn van nauwkeurigheid, terwijl alleen de echt grote verschillen relevant zijn.

Het is merkwaardig dat de beschrijving van het nulalternatief in de samenvatting uitgebreider is dan in het eigenlijke milieu-effectrapport.

De tabellen 2.7 tot en met 2.11, waarin de alternatieven worden vergeleken, zijn slecht verzorgd en niet voorzien van een toelichting. De vraag rijst of de vergelijking van de alternatieven met de beleidsdoelstellingen van het afvalstoffenplan in tabel 2.7 wel correct is uitgevoerd. Hoe is het te verklaren dat het voorgenomen beleid niet goed voldoet aan de aangehaalde doelstellingen?

In het overzicht van emissies (tabel 2.8) is onduidelijk hoe de emissie van zware metalen naar bodem/grondwater plaatsvindt. Er wordt te weinig gezegd over de emissies van stortgas ("onbekend"), stof bij puinbrekers ("onbekend") en de lozingen op het oppervlaktewater ("minder dan bij het nul-alternatief"). Koelwater wordt niet genoemd. Voor de emissie naar lucht worden andere eenheden gehanteerd dan naar water/bodem.

Het overzicht van de immissies in tabel 2.9 is in de gepresenteerde vorm niet te gebruiken zonder verdere informatie. Wat betekenen de gepresenteerde getallen, hoe is de verhouding tot grenswaarden en de bestaande situatie?

Als gevolg van deze tekortkomingen in genoemde tabellen is het niet goed mogelijk om de vergelijking van de alternatieven op juistheid te beoordelen, terwijl dit toch een zeer belangrijk onderdeel van het MER vormt.

4.4 Doel van het provinciale afvalstoffenbeleid en overzicht van de huidige situatie (hoofdstuk 3 van het MER)

Een milieu-effectrapport bevat ten minste een beschrijving van hetgeen met de voorgenomen activiteit wordt beoogd (Wabm art. 41 j, lid 1, onder a)

De omschrijvingen van probleemstelling en doel (par. 3.1) zijn erg beknopt en niet voldoende consistent met die in de ontwerpplannen. In dit hoofdstuk zou duidelijker moeten worden aangegeven hoe de besluitvorming over de verschillende afvalstoffencategorieën verloopt, waarvoor overigens ook kan worden verwezen naar passages in het ontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen (par. 4.6: overige afvalstoffen).

In het MER worden verschillende afvalstoffencategorieën buiten beschouwing gelaten, dan wel slechts zijdelings behandeld. Buiten beschouwing zijn gelaten afvalgips, plantsoenafval, hoogovenslakken, shredderafval en verbrandingsresten van kolengestookte installaties,

terwijl klein chemisch afval, agrarisch afval, productie- en procesafval, ziekenhuis- en proefdierafval, verbrandingsresten van AVI's, veeg-, markt- en drijfafval en verontreinigde grond alleen zijdelings aan de orde komen (par. 3.2.2). Ook al zijn ze in de plannen maar marginaal behandeld, toch zijn er wel degelijk wezenlijke milieu-gevolgen in het geding bij nagenoeg al deze categorieën. Het betreft soms ook grote hoeveelheden!

Wat hier in het MER, maar in wezen in de beide ontwerp-plannen, sterk wordt gemist, is een beschouwing over de onzekerheden rond de afvalverwerking en over de uitvoerbaarheid van het voorgenomen beleid. Hetzelfde geldt voor de handhaving, die in het ontwerp-plan bouw- en sloopafval overigens wel aandacht krijgt. Doordat deze aspecten niet als zodanig in de ontwerp-plannen zichtbaar zijn gemaakt, ontbreekt ook inzicht in de gevolgen hiervan voor de mogelijke omvang van de milieugevolgen.

In tabel 3.3 wordt een schatting gegeven van de in 1987 in Noord-Holland vrijgekomen hoeveelheden afvalstoffen per samenwerkingsgebied. Er zijn van samenwerkingsgebied tot samenwerkingsgebied grote verschillen in de verhoudingen voor de verschillende afvalstoffen-categorieën. Deze verschillen worden niet toegelicht. Dit roept de vraag op in hoeverre deze belangrijke tabel betrouwbaar is. De tabel zou aan waarde winnen, indien per samenwerkingsgebied ook het aantal inwoners of huishoudens en de afvalproduktie per inwoner werd vermeld.

Voor de prognose van de afvalproduktie worden in het ontwerp-plan een minimum- en een maximum-scenario gehanteerd (tabel onderaan pagina 3.7). De keuze van de gehanteerde groeipercentages is nauwelijks onderbouwd. De recent waargenomen groei wordt niet oorzakelijk verklaard. Er wordt niet vergeleken met landelijke of in andere provincies gehanteerde cijfers.

Tegen deze achtergrond zou een beschouwing over de onzekerheden met betrekking tot de hoeveelheden te verwerken afvalstoffen op zijn plaats zijn in de ontwerp-plannen en het MER.

De indeling in samenwerkingsgebieden is in het ontwerp-PAP-2 voor verschillende gemeenten afwijkend ten opzichte van PAP-1. De Commissie heeft de concrete argumenten voor het kiezen van deze nieuwe grenzen gemist. In verschillende inspraakreacties worden andere grenzen voorgesteld[3].

---

3 Zie Bijlage 4, inspraakreacties nrs.: 41 en 75.

